

СЛУЖБА СУДОВОЇ ОХОРОНИ

НАКАЗ

Київ

№ _____

Про затвердження Стратегії розвитку
Служби судової охорони на 2024 – 2026
роки

Відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Положення про Службу судової охорони, затвердженого рішенням Вищої ради правосуддя від 04.04.2019 № 1051/0/15-19 (зі змінами), з метою визначення стратегічних пріоритетів, націлених на посилення спроможностей Служби судової охорони (далі – Служба), для забезпечення підвищення ефективності її діяльності

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Стратегію розвитку Служби судової охорони на 2024 – 2026 роки, що додається.
2. Начальнику управління організації служби центрального органу управління (далі – ЦОУ) Служби в термін до 31.05.2024 забезпечити розроблення Плану реалізації Стратегії розвитку Служби судової охорони на 2024 – 2026 роки.
3. Начальнику відділу документального забезпечення та контролю ЦОУ Служби:
 - 3.1. Забезпечити контроль виконання заходів Плану реалізації Стратегії розвитку Служби судової охорони на 2024 – 2026 роки.
 - 3.2. Доповідати Голові Служби про стан виконання заходів Плану реалізації Стратегії розвитку Служби судової охорони на 2024 – 2026 роки щокварталу, починаючи з 05.07.2024.
 - 3.3. Довести вимоги цього наказу до заступників Голови Служби, радників Голови Служби, керівників структурних підрозділів ЦОУ Служби, головних спеціалістів за окремими напрямками ЦОУ Служби та начальників територіальних управлінь Служби згідно з розрахунком розсилки.
4. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Голова
полковник Служби судової охорони

Павло МАЛИХІН

Служба судової охорони
№112 від 05.04.2024
КЕП: Малихін П. В. 05.04.2024 14:21
3F7AA9288358EC00304000000D4E237004ED2CA00

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Служби судової охорони

від 05.04.2024 № 112

СТРАТЕГІЯ розвитку Служби судової охорони на 2024 – 2026 роки

Загальна частина

Безпечне та неупереджене правосуддя є чинником належного функціонування правової держави.

В Україні кожному гарантується захист його прав, свобод та інтересів у розумні строки незалежним, безстороннім і справедливим судом.

Втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у будь-який спосіб, неповага до суду чи суддів забороняються й караються відповідальністю, установленою законом.

З метою недопущення вчинення діянь, що посягають на авторитет судової влади та створюють загрозу учасникам судового процесу, створено Службу судової охорони, яка підзвітна Вищій раді правосуддя та підконтрольна Державній судовій адміністрації України.

Зокрема, основними завданнями Служби судової охорони є підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, охорона приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечення у суді безпеки учасників судового процесу.

Водночас останнім часом в Україні почастишали випадки вчинення правопорушень у суді, зокрема порушень громадського порядку й публічної демонстрації прояву неповаги до суддів та суду, що зумовлює перепони для проведення судових процесів та наражає на небезпеку їх учасників.

Можливі загрози безпеці правосуддя, зумовлені впливом комплексу соціально-демографічних, економічних, політичних, правових, психологічних факторів, викликаних, у тому числі, військовими (бойовими) діями на території України, вимагають системного реагування та адекватної трансформації Служби судової охорони.

Роль Служби судової охорони полягає у вжитті заходів для підтримання безпекового середовища в судах з метою мінімізації можливих загроз суддям, працівникам суду та учасникам судового процесу, зокрема, зумовлених військовими (бойовими) діями.

Ключові виклики, які на сьогодні стоять перед Службою судової охорони, безпосередньо пов'язані з її компетенцією в підтриманні громадського порядку в суді та забезпеченні безпеки учасників судового процесу, припиненні проявів неповаги до суду, охороні приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконанні функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду і здатністю протистояти

протиправним діянням, забезпечувати прозоре та відкрите виконання своїх повноважень.

Мета Стратегії

Визначення стратегічних пріоритетів, націлених на посилення спроможностей Служби судової охорони, для забезпечення підвищення ефективності її діяльності.

Цілі Стратегії

Цілями цієї Стратегії є підтримання безпекового середовища в судах, забезпечення високої ефективності діяльності підрозділів Служби судової охорони, поглиблення міжнародного партнерства та зміцнення суспільної довіри до Служби судової охорони.

Підходи до реалізації Стратегії

Досягнення цілей Стратегії потребує зосередження ресурсів і зусиль у межах пріоритетів державної політики у сфері розвитку та реформування системи правосуддя.

Реалізацію Стратегії планується здійснювати послідовно на основі оптимальних рішень, які повинні враховувати позитивний досвід і кращу практику провідних держав. При цьому необхідно забезпечити стійке функціонування, керованість та ефективність роботи підрозділів Служби судової охорони.

Заходи з реалізації цілей Стратегії повинні відповідати Конституції та законам України, а зміст запланованих заходів має узгоджуватися з рішеннями Вищої ради правосуддя та Державної судової адміністрації України.

Служба судової охорони під час реалізації цієї Стратегії в межах компетенції керується іншими загальнодержавними програмами та стратегіями.

Служба судової охорони забезпечує реалізацію цілей Стратегії, керуючись такими принципами та нормами:

служіння українському суспільству;

ефективне управління, відкритість та прозорість.

Служіння українському суспільству передбачає:

дотримання й забезпечення прав людини та основних свобод як ключової цінності в діяльності Служби судової охорони;

реалізацію Службою судової охорони своїх функцій відповідно до принципів недискримінації та гендерної рівності.

Ефективне управління, відкритість та прозорість передбачає:

впровадження інноваційних рішень та інструментів розвитку Служби судової охорони;

відкритість і прозорість процесів підготовки та прийняття рішень у Службі судової охорони;

створення ефективної системи стратегічних комунікацій;

нетерпимість до корупції.

Стратегічні пріоритети розвитку Служби судової охорони

Визначення пріоритетів

Розвиток Служби судової охорони на 2024-2026 роки як складової системи правосуддя, що відповідає за охорону й підтримання громадського порядку в судах, органах та установах системи правосуддя, забезпечення безпеки учасників судового процесу, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечується за такими пріоритетами:

підтримання безпекового середовища в судах, органах та установах системи правосуддя;

цифровий розвиток (інформатизація, цифровізація) та кібербезпека;

ефективне управління, прозорість та відкритість;

забезпечення розвитку кадрового потенціалу та соціального захисту працівників Служби судової охорони.

Підтримання безпекового середовища в судах, органах та установах системи правосуддя

Реалізація пріоритету передбачає підтримання безпекового середовища в судах, органах та установах системи правосуддя, що забезпечується шляхом провадження орієнтованої на ці потреби діяльності Служби судової охорони, її швидким і компетентним реагуванням на порушення громадського порядку в суді та інші події, які загрожують безпеці суддів, працівників суду, учасників судового процесу.

Досягнення очікуваного результату потребує подолання таких викликів, як:

обмежені спроможності сил та засобів Служби судової охорони для ефективного реагування на надзвичайні ситуації на об'єктах охорони;

нераціональні підходи до організації охорони об'єктів охорони в нічний час доби, вихідні та святкові дні;

невідповідність будівель судів вимогам ДБН 2.2-26:2010 «Будинки і споруди. Суди» стосовно конструктивно-технологічних заходів з охорони приміщень і розміщення робочих місць співробітників підрозділів охорони,

відсутність чи несправність або застарілість засобів відеоспостереження та охоронно-тривожної сигналізації;

низька пропускну спроможність мережі та відсутність каналів зв'язку між будівлями суду та територіальними органами управління Служби судової охорони;

необхідність прийняття під охорону будівель (приміщень) судів, органів та установ системи правосуддя, які не входять до переліків, визначених постановами Кабінету Міністрів України від 01.12.2017 № 902 і від 23.09.2020 № 874, щодо затвердження переліків судів, органів та установ системи правосуддя, охорона яких тимчасово здійснюється підрозділами Національної поліції та Національної гвардії України;

відсутність у 15 регіонах України підрозділів із виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду;

недосконалість законодавчих, нормативно-правових та внутрішніх організаційно-розпорядчих актів, що регулюють і впливають на стан виконання повноважень Служби судової охорони.

Подолання викликів планується здійснювати за допомогою:

посилення взаємодії територіальних управлінь Служби судової охорони з територіальними управліннями Державної судової адміністрації України, органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади стосовно включення до регіональних цільових програм питань, націлених на модернізацію технічних засобів охоронного призначення в судах та на прилеглий території;

удосконалення нормативно-правового регулювання й підвищення спроможностей Служби судової охорони з питань підтримання громадського порядку в суді та забезпечення безпеки учасників судового процесу, припинення проявів неповаги до суду, охорони приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів і членів їхніх сімей, працівників суду;

поступовий перехід з фізичної до технічної охорони в нічний час доби, вихідні та святкові дні приміщень місцевих загальних судів, обладнаних охоронно-тривожною сигналізацією;

затвердження нормативно-правовим актом переліку приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, охорона яких повинна здійснюватися силами Служби судової охорони;

створення у штаті кожного територіального управління Служби судової охорони підрозділів з виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду;

удосконалення внутрішніх організаційно-розпорядчих актів стосовно визначення переліку заходів безпеки, які застосовуються Службою судової охорони щодо суддів та членів їх сімей, працівників суду та працівників Служби судової охорони, а також засобів і методів їх застосування.

Цифровий розвиток (інформатизація, цифровізація) та кібербезпека

Досягнення очікуваного результату потребує подолання таких викликів, як:

недосконалість організаційної структури для реалізації належного рівня цифровізації та кібербезпеки;

пошкоджена цифрова інфраструктура на територіях, постраждалих внаслідок воєнних дій;

недостатній рівень фінансування Служби судової охорони для закупівлі засобів інформатизації, спеціалізованого програмного забезпечення, програмно-апаратних комплексів та послуг з технічної підтримки серверного обладнання;

недостатній рівень технічних засобів охорони та каналів зв'язку в будівлях суду Державною судовою адміністрацією України;

недостатній рівень цифрової грамотності.

Подолання викликів здійснюватиметься за допомогою:

створення умов для активізації впровадження інформаційних технологій у діяльність Служби судової охорони як невід'ємної компоненти системи правосуддя, забезпечення автоматизації її роботи з урахуванням світових стандартів у сфері інформаційних технологій;

відновлення цифрової інфраструктури на територіях, постраждалих внаслідок воєнних дій;

створення умов для безпечної експлуатації кіберпростору;

навчання цифрових та ІТ-навичок, створення переліку необхідних навичок для цільових груп;

забезпечення сталого функціонування прикладних програмних систем, програмно-технічних комплексів та інформаційної інфраструктури Служби судової охорони;

продовження проведення робіт із модернізації технічних засобів охорони та каналів зв'язку в будівлях суду Державною судовою адміністрацією України;

автоматизація діяльності Служби судової охорони в системі правосуддя за допомогою створення нових та доопрацювання (модернізації) існуючих додатків програмного забезпечення для оперативного доступу до баз даних або інформації;

модернізація та нарощування інформаційно-комунікаційної інфраструктури, забезпечення кіберзахисту Служби судової охорони;

інтегрування в національну інфраструктуру електронного врядування за напрямками забезпечення безпеки судового процесу тощо;

електронного врядування за напрямками покращення доступу до правосуддя та забезпечення безпеки судового процесу тощо.

Ефективне управління, прозорість і відкритість

Реалізація пріоритету передбачає:

створення стійкої, керованої, технологічно розвинутої системи Служби судової охорони, здатної протистояти сучасним викликам і загрозам;

імплементація організаційної структури стратегічних комунікацій для координації комунікаційної активності на стратегічному, операційному та тактичному рівні для підтримки політики стратегічних комунікацій і координації комунікаційної діяльності;

нульова толерантність до корупції в Службі судової охорони як органі системи безпеки і оборони країни, недопущення дискредитації органів системи правосуддя в очах західних партнерів України, прозорість, підзвітність та запобігання корупційним ризикам в усій системі Служби судової охорони для дотримання стандартів сектора безпеки та оборони України, необхідних для вступу до НАТО;

інформаційну відкритість, конструктивні зв'язки із представниками медіа, підвищення рівня довіри суспільства до Служби судової охорони як державного органу в системі правосуддя та судової влади загалом; розвиток спроможностей міжнародного співробітництва Служби судової охорони.

Досягнення очікуваного результату потребують подолання таких викликів, як:

прогалини у правовому регулюванні окремих питань діяльності Служби судової охорони;

неврегульованість питання застосування дисциплінарних стягнень до працівників Служби судової охорони;

відсутність збалансованої організаційно-штатної структури з урахуванням потреб стратегічних і медіакомунікацій, а також міжнародної діяльності та протоколу;

недосконалість організації стратегічних комунікацій для координації комунікаційної активності на стратегічному, операційному та тактичному рівні для підтримки політики стратегічних комунікацій з іншими органами системи правосуддя, а також іншими органами, що входять до сектора безпеки та оборони, наявність різних підходів до виконання спільних загальних завдань;

недосконалість практики впровадження інноваційних та технологічних рішень у діяльність Служби судової охорони;

імовірність недотримання працівниками стандартів доброчесності, наявність корупційних ризиків;

відсутність системного підходу до налагодження комунікації із суспільством;

відсутність системного підходу до співпраці з міжнародними установами та організаціями для забезпечення подальшого розвитку Служби судової охорони.

Подолання викликів здійснюватиметься за допомогою:

удосконалення чинної нормативно-правової бази, якою регулюється діяльність Служби судової охорони;

удосконалення нормативно-правового регулювання дисциплінарних стягнень до працівників Служби судової охорони;

упровадження кращого управлінського досвіду та пілотування інноваційних підходів;

створення збалансованої організаційно-штатної структури із урахуванням потреб стратегічних комунікацій та міжнародної діяльності з поновленням втрачених функцій пресофісу та підрозділу з міжнародної діяльності та протоколу у складі центрального органу управління, а також прес-секретарів у складі територіальних управлінь;

розвиток та налагодження зв'язків зі ЗМІ, громадськістю та міжнародними організаціями шляхом ведення проактивної комунікації для підвищення розуміння діяльності Служби судової охорони українським суспільством;

налагодження взаємодії між територіальними управліннями Служби судової охорони, установами та організаціями системи правосуддя, а також іншими відомствами, задіяними в процесі стратегічної комунікації, що підвищить ефективність протидії негативному інформаційному впливу на органи системи правосуддя;

систематизації процесу виявлення та реагування на виклики й загрози в інформаційному просторі, що передбачає залучення підрозділів, на які покладено функції зав'язків із громадськістю, ЗМІ та міжнародної діяльності;

розроблення і впровадження єдиного підходу до комунікації щодо висвітлення завдань, цілей, актуальних питань діяльності Служби судової охорони;

впровадження системного підходу до співпраці з міжнародними установами та організаціями для забезпечення подальшого розвитку Служби судової охорони;

упровадження програмного підходу, координації і звітності в роботі, пов'язаній з міжнародною технічною допомогою.

Забезпечення розвитку кадрового потенціалу та соціальний захист працівників Служби судової охорони

Реалізація пріоритету передбачас:

реалізацію Службою судової охорони своїх функцій відповідно до принципів недискримінації та гендерної рівності, дотримання цих прав у системі правосуддя, особливо в умовах повномасштабного вторгнення та постконфліктному відновленні;

формування стабільного та високопрофесійного кадрового складу Служби судової охорони, який здатний належно реагувати на виклики та загрози у визначених сферах.

Досягнення очікуваного результату потребус подолання таких викликів, як:

недосконале правове врегулювання окремих питань проходження служби в Службі судової охорони, зокрема соціального захисту співробітників і працівників;

вступ до Служби судової охорони, а також проходження подальшої діяльності особами, які вчиняли службові злочини чи мають приховану мотивацію вступу на державну службу, а також осіб, що співпрацюють зі спецслужбами іноземних країн або мають зв'язки з фіктивними органами влади на тимчасово окупованих територіях;

відсутність оптимального балансу у співвідношенні середнього та молодшого складу територіальних управлінь Служби судової охорони;

недостатність практичної складової в навчанні та підвищенні кваліфікації співробітників;

недостатній рівень роботи зі співробітниками Служби судової охорони щодо отримання ними знань, вироблення умінь та навичок для забезпечення прав людини й основних свобод;

відсутність процедур стосовно залучення Служби судової охорони до забезпечення соціальної адаптації учасників бойових дій, у тому числі з інвалідністю;

відсутність механізму залучення до міжнародних, національних та регіональних програм соціального захисту працівників Служби судової охорони,

що постраждали від бойових дій, соціальної допомоги та адаптації внутрішньо переміщених осіб тощо;

недостатнє матеріально-технічне забезпечення Служби судової охорони;

відсутність системи житлового забезпечення співробітників Служби судової охорони.

Подолання викликів здійснюватиметься за допомогою:

проведення прозорого та неупередженого відбору до Служби судової охорони з дотриманням принципу політичної незалежності, професіоналізму, доброчесності та забезпечення рівних можливостей для охочих працювати на державній службі;

створення налагодженої системи внутрішніх комунікацій, формування високопрофесійного, відповідального і згуртованого колективу, що сприяє досягненню довгострокових цілей та реалізації Стратегії Служби судової охорони;

упровадження комплексного гендерного підходу до політики розвитку кадрового потенціалу;

інтеграція гендерних аспектів у роботі та удосконалення організаційних механізмів забезпечення реалізації гендерної політики в діяльності Служби судової охорони;

напрацювання порядку та визначення процедур стосовно забезпечення Службою судової охорони соціальної адаптації учасників бойових дій, у тому числі з інвалідністю;

розвиток відомчої системи підготовки кадрів та безперервного професійного розвитку персоналу, яка відповідає професійним потребам персоналу Служби судової охорони і сприяє формуванню його загальних цінностей;

створення в структурі центрального органу управління Служби судової охорони окремого структурного підрозділу за напрямом професійної підготовки;

забезпечення внутрішньої комунікації й навчання співробітників Служби судової охорони з питань дотримання та забезпечення прав і свобод людини як невід'ємної частини їх професійного навчання;

розвиток партнерства Служби судової охорони з міжнародними організаціями та державними інституціями стосовно їх залучення до навчального процесу співробітників Служби судової охорони;

розроблення і вжиття належних антикорупційних заходів, пов'язаних із виконанням повноважень Служби судової охорони;

розвиток матеріально-технічного забезпечення Служби судової охорони для забезпечення належного й сталого виконання завдань та функцій Служби судової охорони;

удосконалення соціального захисту, медичного та санаторно-курортного забезпечення співробітників Служби судової охорони.

Механізм реалізації Стратегії

Для реалізації Стратегії розробляється план заходів, що погоджується з Державною судовою адміністрацією України.

Планом заходів передбачаються конкретні завдання, заходи, індикатори досягнення цілей та визначаються відповідальні за їх виконання з урахуванням асигнувань, виділених на утримання Служби судової охорони на відповідний період.

Джерелами фінансування реалізації Стратегії є:

кошти Державного бюджету України;

міжнародна технічна допомога, а також інші джерела, незаборонені законодавством.

Стратегія є документом, що відповідає вимогам часу і в разі потреби може переглядатися.

Прикінцеві положення

Стратегія є основою для розроблення нормативних актів з питань службової діяльності Служби судової охорони.

Напрями та шляхи реалізації пріоритетів Стратегії можуть корегуватися з урахуванням змін щодо засад політики держави у сфері національної безпеки, державної інформаційної політики, стратегічних комунікацій сектора безпеки та оборони держави, пріоритетів і планів діяльності Служби судової охорони та реформування сектора правосуддя.

Голова
полковник Служби судової охорони

• Павло МАЛИХІН